

[Hans Thyge Jacobsen.]

på mit partis vegne at udtrykke glæde over dette fremskridt.

Kristian Nygaard: Den ærede ordfører har på udmærket måde redegjort for en del af de ændringer, som er foreslået af den højtærede socialminister, og som hele udvalget har kunne give sin tilslutning.

Jeg vil gerne her fra denne plads bringe den højtærede socialminister og udvalget min bedste tak, fordi jeg har mødt så stor forståelse for de betydningsfulde ændringer, som vi fra det radikale venstre har foreslået til det oprindelige forslag. Ved lovforslagets første behandling udtalte jeg håbet om, at det måtte lykkes for os at nå til enighed om en lov, der i højere grad end forslaget tog hensyn til døve og tunghøre hver for sig, en lov, der ikke alene indeholder bestemmelsen om et døvenavn, men tillige bestemmelsen om et tunghørenavn, således at de to meget betydningsfulde navn bliver sideordnede, en lov, som i videst muligt omfang sikrer døve og tunghøre en plads i hjem og samfund, der mindst muligt adskiller dem fra normal forbindelse med deres hørende medmennesker.

Naturligvis skal loven nu prøves i praksis, før man kan få det helt rigtige indtryk af, hvad den vil komme til at betyde for de mennesker, den har til hensigt at hjælpe, men jeg nærer ingen tvivl om, at de af socialministeren foreslåede ændringer, der er tiltrådt af hele udvalget, hver for sig vil betyde bedre tilstande, bedre vilkår for døve og tunghøre, hvadenten talen er om børn eller voksne. Sådan bør det også være, men skulle det vise sig, at vi trods en meget grundig udvalgsbehandling skulle have overset visse forhold, der måske burde være taget med i denne omgang, så vil jeg håbe, at en revision af loven vil kunne gennemføres inden altfor længe. Her er jo ikke tale om et partipolitisk spørgsmål, selvom det er en social foranstaltning, da der næppe er uenighed her i denne sal om, at døve og tunghøre har krav på, at der fra samfundets side gøres, hvad der kan gøres for at mildne de svagheder, som de har at kæmpe med. De døve og tunghøre bør aldrig have grund til at tvivle om, at regeringen og rigsdagen altid vil være lydhøre overfor berettigede krav fra deres side.

Imidlertid er det jo ingen hemmelighed, at det radikale venstre på flere områder havde ønsket endnu mere vidtgående ændringer. Det gælder navnlig tilsynet med de forskellige skoler, som kommer ind under denne lov.

Efter det oprindelige forslag, der blev fo-

relagt her i folketinget i marts i år, skulle tilsynet med eksternatskolerne og den i § 6, stk. 2, omhandlede undervisning føres på socialministerens vegne af forstanderen for vedkommende internatskole.

Dette blev i nærværende lovforslag ændret til, at undervisningen på de i § 5, stk. 2, nævnte skoler og den i § 6, stk. 2, omtalte undervisning er underkastet det tilsyn, socialministeren måtte beskikke. Efter denne ændring er der i og for sig ikke noget i vejen for, at tilsynet kan blive det samme som efter det oprindelige forslag. Det radikale venstre foreslog derfor, at kostskolerne og de private eller kommunale skoler for døve og tunghøre skulle have forskellige tilsyn, altså hver sit, og at tilsynet skulle udnævnes af undervisningsministeriet. Dette forslag blev vel modtaget med en vis forståelse fra flere sider, men da hele dette skolearbejde, såvidt jeg husker, har hørt under socialministeriet, siden dette ministerium blev oprettet, kunne der ikke skaffes tilstrækkelig tilslutning til vort ændringsforslag om at lægge tilsynet med disse skoler under det ministerium, som har al anden undervisning under sig, nemlig undervisningsministeriet. Resultatet blev, at tilsynsparagraffen fik følgende ordlyd:

„Undervisningen ved de i § 6 omhandlede skoler for døve og svært tunghøre samt den i § 7, stk. 2, omhandlede undervisning er underkastet det tilsyn, som socialministeren efter indstilling af døvenævnet og efter forhandling med undervisningsministeren måtte beskikke.“

Nu har man altså forbindelse med undervisningsministeriet, og så får tiden vise, hvordan dette vigtige tilsynsarbejde vil udvikle sig. Det radikale venstre er enigt med forældreforeningen „Bonaventura“, der i en henvendelse til udvalget har foreslået, at tilsynet måtte blive henlagt under undervisningsministeriet.

Vi anser den undervisning, der her er tale om, for mindst lige så vigtig som folkeskolens og måske endda for vigtigere, fordi den er langt mere særpræget; der skal en særlig uddannelse til for at give en sådan undervisning, og derfor mener vi, det ville være mest naturligt, at også disse særskoler blev lagt ind under undervisningsministeriet.

Vi er glade for, at det lykkedes at få en permanent forældrerepræsentation i døvenævnet. Det er vor opfattelse, at døvenavnets arbejde taget som helhed er af en sådan karakter, at det i allerhøjeste grad berører forældrenes interesse, og da døvenævnet også skal indstille kandidater til tilsynsrådet, får forældrene også gennem deres